

gen Tid siden er ført i Pressen imellem den vedkommende Personlighed og en anden bekendt Digter herhjemme. Det ærede Medlem fra Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) antydede, at han nærede en lignende, maaske ubegrundet, Misianke som jeg. Jeg vil da kun sige, at forsaavidt som Noget skulde være angstelig i den Henseende eller i dette Forslag skulde se en Partitag fra Finantsudvalgets Side for den ene Part imod den anden, saa er dette en fuldstændig Bildfarelse. (Væren t f e n: Polemiken er fremkommen senere). I denne Bevilling er baade fra vor og fra den høitærede Ministers Side bleven afgjort i Finantsudvalget, forinden man havde den mindste Anelse om hele den Kamp, som senere er fremkommen. Jeg vil ogsaa sige, at hvilke Anskuelser man end kan have om Realisme og Romantik og om de to kæmpende Personligheder eller deres Venner, vilde det dog være i høj Grad uheldigt, om Folkethinget tog Part i denne Sag gennem en Bevilling. Noget Saa-dant tror jeg heller ikke er falbet Noget ind, og der som det skulde være et Motiv til at stemme imod Bevillingen, saa vilde det være en fuldstændig Misforstaaelse. Derimod er der fra anden Side, nemlig fra ærede Meningsfæller af mig, fremkommet Indvendinger fra et helt andet Synspunkt. Efter at Sagen nu fra saa mange Sider er dreven ud i sine videste Konsekventer, efterat Argumenter ere hentede fra saa forskellige Egne, og saa store Spørgsmaal ere bragte ind i Debatten, nytter det ikke mere at tie stille derom. Jeg opfatter — det kan jo være, jeg tager feil — disse ærede Medlemmer fra Fyn paa en noget anden Maade end den, hvorpaa det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) har villet fremstille dem her i Salen. Der har i det ærede Medlems Replik ligget en direkte eller indirekte Behreidelse, som om disse to ærede Medlemmer havde talt Tvangens Ord imod den aandelige Frihed. Noget lignende er ogsaa fremkommet fra Andre i deres Forvar imod disse ærede Medlemmer, idet de have paaberaabt sig aandelig Frihed imod den formentlige aandelige Tvang, disse ville have frem. Det undrer mig, at dette Spørgsmaal overhovedet er kommet frem og er bragt i Forbindelse med den foreliggende Sag; thi den har ikke det Ringeste dermed at gjøre. Der er Tale om aandelig Frihed i alle de Tilfælde, hvor det dreier sig om Nydelsen af de fælles borgerlige, politiske og sociale Rettigheder i et Samfund, der er Tale derom, hvor det dreier sig om Uddelingen af en

Sum efter visse almindelige Regler, hvorefter Alle kunne faae Del deri, men der er sandelig ikke Tale derom, hvor Spørgsmaalet kun er om en ganske exceptionel og ganske extraordinær Understøttelse af ganske faa Mænd i Landet. Saa hører dette Spørgsmaal om aandelig Frihed op. Der er ikke Tale om nogen Forsølgelse i dette Tilfælde (Stemmer: Jo!). Nei, der er Tale om Forsølgelse, saasnart det gaar over til Undtagelsesbestemmelser til Skade for En eller Anden; men hvor der er Spørgsmaal om at gjøre Undtagelse til Fordel for En eller Anden, der hører det Spørgsmaal om Forsølgelse ikke hjemme. Jeg tror, at det er en fuldstændig Misforstaaelse, naar ærede Medlemmer ville drage dette Spørgsmaal om aandelig Frihed frem. Skulde her Noget komme frem, saa er det Spørgsmaalet om den bevilgende Myndigheds Upartiskhed ligeoverfor Repræsentanterne for forskellige aandelige Retninger, det er et helt andet Spørgsmaal end det om den aandelige Frihed. Men Spørgsmaalet om Upartiskhed maa naturligvis hos ethvert Medlem konfirrere med Spørgsmaalet om, hvorvidt han personlig tror i det foreliggende Tilfælde at kunne medvirke til, at en Bevilling gives til at støtte en Retning, som der er Tale om i det paagældende Tilfælde at fremme. Det er det, som er fremkommet fra de ærede Medlemmer fra Fyn, deres Betænknelighed har sin Grund i deres Samvittighed som Folkethingsmænd, nemlig Betænkneligheden ved at medvirke til extraordinær Hjælp til en Retning, som de ere hange for, eller som de ikke tro at kunne forsvare at medvirke til at støtte. Jeg forstaaer aldeles ikke denne mærkværdige overlegne Haan og Latter, som fra en enkelt Side er bleven de Herrens til Del, fordi de udtalte en alvorlig Overbevisning uden Spor af Frygt for den mere eller mindre dumme Opinion, som i vore Dage altid er parat til at gjøre Nar af Folk, der hævde det Standpunkt, som de to ærede Talere have hævdet. Jeg siger, jeg forstaaer ikke den Latter og den Overlegenhed, som disse ærede Medlemmer mødte fra en vis Side. Jeg sigter herved til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), som først var meget høitleende, da det ærede Medlem fra Alsens (S. Pedersen) talte, og som siden trakterede ham med forskellige Udtalelser — ganske vist sagte saaledes, at de ikke kunde rammes af Formanden — om Bornethed osv., og som selv forøvrigt gav Attest for, hvareledes det Selv var at forstaa, og talte om den literære Betydning af vedkommende Videnskabsmand, Alt med til-